

רע"פ 1743/19 - יאיר הקרי נגד מדינת ישראל - עיריית תל אביב

בבית המשפט העליון

רע"פ 1743/19

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

יאיר הקרי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל - עיריית תל אביב

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 21.01.2019 ב- ע"פ 68122-10-18 שניתנה על ידי כב' השופטת מ' סוקולוב

בשם המבקש:

עו"ד ליעוז הקרי

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטת העמיתה מ' סוקולוב) בע"פ 68122-10-18 מיום 21.1.2019, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב-יפו (השופטת י' אונגר ביטון) בח"נ 64791-10-17 ובח"נ 64790-10-17 מיום 23.5.2018, ועל גזר דינו בתיקים אלה מיום 12.9.2018.

2. נגד המבקש הוגשו שתי הודעות קנס:

על פי הודעת הקנס הראשונה, ביום 8.11.2016 "העמיד/החנה" את רכבו במקום העלול להפריע או לעכב את התנועה וזאת באופן המהווה עבירה לפי סעיף 6(ג)(1) לחוקעזרלתל-אביב-יפו(העמדתרכבוחנייתו), התשמ"ד - 1983 (להלן: חוק העזר).

על פי הודעת הקנס השנייה, ביום 4.6.2017 "העמיד/החנה" את רכבו בניגוד להוראות שצוינו בתמרור סמוך, עבירה לפי סעיפים 4(ב) ו-6(ב)(1) לחוק העזר.

3. המבקש ביקש להישפט בגין העבירות שיוחסו לו, ומשכך הומצאו לו בגין כל אחת מההודעות "הזמנה

למשפט וכתב אישום (ברירת משפט)".

4. טענותיו המקדמיות של המבקש, שלפיהן במסגרת הזמנותיו למשפט לא פורט כראוי הבסיס העובדתי לעבירות המיוחסות לו, נדחו בהחלטת בית המשפט לעניינים מקומיים מיום 3.1.2018.
5. בהכרעת דינו מיום 23.5.2018, קבע בית המשפט לעניינים מקומיים כי "לא הוכחה הפרעה לתנועה או עיכוב בתנועה" באופן שבו המבקש החנה את רכבו, ומשכך זיכה אותו מהעבירה שיוחסה לו בהודעת הקנס הראשונה.
- מנגד, הרשיע בית המשפט את המבקש בעבירה שיוחסה לו בהודעת הקנס השנייה, של חניה בניגוד להגבלות שסומנו בתמרור, לאחר שהתרשם כי השיב "תשובות מתחמקות" לשאלות שהוצגו בפניו בעניין זה לאורך הליך שמיעת הראיות ועל כן גרסתו אינה מהימנה; וכי "מבחינה עובדתית הוכחה המאשימה [המשיבה - י' א'] מעבר לספק סביר" שהמבקש החנה את רכבו בניגוד להוראות התמרורים הסמוכים.
6. בגזר דינו, קבע בית המשפט לעניינים מקומיים כי ניהול ההליך היה מוצדק ולא נועד "ליצור סחבת או לדחות את הקץ". משכך, השית בית המשפט על המבקש "את קנס המקור העומד על סך 100 ש"ח", ודחה את בקשת המבקש להטיל הוצאות על המשיבה.
7. המבקש הגיש לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו ערעור על הכרעת דינו ועל גזר של בית המשפט לעניינים מקומיים, בגדרו ערער אף על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים לדחות את טענותיו המקדמיות ועל החלטתו שלא להטיל על המשיבה צו להוצאות על אף זיכויו באחת מבין שתי העבירות שיוחסו לו.
8. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, בקובעו כי אין ממש בטענותיו של המבקש לפיהן נפלו פגמים בכתבי האישום שהוגשו נגדו. עוד נקבע כי המבקש "לא סתר את ראיות המשיבה" לפיהן חנה בניגוד להוראות התמרור ואף "לא סתר את חזקת התקינות של פעולות הרשות המנהלית בעניין הצבת התמרורים כדין".
9. על פסק דין זה הוגשה הבקשה שלפניי למתן רשות ערעור "בגלגול שלישי".
- טענות העיקריות של המבקש היא כי זכותו להליך הוגן נפגעה בשל תיאור העובדות החסר בהזמנותיו למשפט. לשיטתו, "הזמנה למשפט" שקולה במהותה לכתב אישום, ועל כן יש לפרט בגדרה את הבסיס העובדתי שביסוד העבירות המיוחסות לו.
10. כידוע, ככלל לא תינתן רשות ערעור, אלא במקרים חריגים שבמסגרתם הבקשה מעלה טענות חורגות מענייניו של המבקש, אובמקרים שבהם מתעורר חשש לעיוות דינו של המבקש אלא-צדק.
- עניינו של המבקש אינו עולה בגדרם של מקרים אלו, ודי בכך כדי לדחות את בקשתו.
11. בפרט, טענתו המרכזית של המבקש, כי "הזמנה למשפט" בגין עבירות קנס שקולה לכתב אישום נדונה ונדחתה זה מכבר על ידי בית משפט זה, ויפים לענייננו דבריו של השופט (כתוארו אז) א' מצא, בגדרם נקבע כי:
"הודעת תשלום קנס הנמסרת לנאשם בפתח ההליך אמורה (בהתאם לסעיף 228(ב) לחוק [סדר הדין הפלילי] [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 - י' א') לכלול גם את פרטי העבירה. אם הודיע הנאשם שיש ברצונו להישפט על העבירה, מורה סעיף 230 כי תישלח לו הזמנה למשפט. יושם אל לב כי [...] בשונה מסעיף 228(ב), המורה כי

בהודעה על תשלום קנס יש לפרט את העבירה ואת שיעור הקנס שנקבע לה, הרי שבסעיף 230 לא נאמר כלל מה צריך להיות תוכנה של ההזמנה למשפט. נראה כי בשונה מהודעה לתשלום קנס – שהיא מסמך מהותי ומסירתה לידי הנאשם היא הפותחת את ההליך – 'הזמנה למשפט' אינה אלא אמצעי דיוני-טכני, שמטרתו להביא לידיעת הנאשם את המקום והמועד שבהם יתקיים המשפט" (רע"פ 7752/00 נירנ' מדינת ישראל, פ"דנו(4) 283 (2002)).

מכאן, כי בניגוד לטענתו של המבקש "הזמנה למשפט" בגין עבירות קנס אינה שקולה לכתב אישום, ועל כן רמת הפירוט הדרושה בה שונה מזו שנדרשת במסגרת כתב אישום.

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ט' בניסן התשע"ט (14.4.2019).

ש ו פ ט